

De ce bat clopotele sfintei mănăstiri

STOMFF ANDREI AUREL

De ce bat clopotele sfintei mănăstiri

De ce bat clopotele sfintei mănăstiri?

Dangățul lor albastru sună trist,

A Voroneț, albastru și artist

Ce-a zugrăvit cohorte de martiri

Lipiți de ziduri, parcă rușinați

De bocetele lumii de aici,

De lacrima mulțimii de calici

Cu foamea și cu setea resemnați.

Când zeii dacilor au fost pierduți

Ne-am creștinat cu inima deschisă

Târând precum Cristos pe drum de clisă

O cruce mare pentru cei desculți.

Ne botezăm copii întru Domnul,

Dar în Iordan noi pescuim iordane

Și ignorăm mesajul din icoane

Visând ciolane până vine somnul.

Și ce-i mai bun pe lume ca ciolanul

Când el îți dă putere să lovești?

De foame n-ai putere să iubești

Doar spiritul, când domnitor e banul.

Un raft de cărți e un decor sordid

Dintr-un serial de fiecare zi.

Uităm rapid ce-nseamnă a citi

Când optimismul nu mai e Candid.

E biblioteca locul de pierzanie

Iar cluburile loc de introspecție

Și pentru cine e această lecție?

Oricum nu știm ce-nseamnă o litanie.

De ce bat clopotele sfintei mănăstiri

Și sună trist albastrul Voroneț?

Pare strivit poporul meu măreț,

Am îngropat și ultimii martiri

În biblioteca marilor pierduți.

POEZII ONLINE

Și-atunci de ce suntem atât de muți?

(Lutul primar s-a risipit în „luți”!)